

PŘÍLOHA Č.3

PŘEPIS ROZHOVORU S RESPONDENTKOU A

1. Já: Dobrý den, jaký máte dnes den?

Respondentka: Tak moc dobrý ne. Cítím, že na mě někdo leze.

Já: Tak to mě mrzí, snad to rychle přejde.

Respondentka: To doufám.

2. Já: Jak dlouho učíte?

Respondentka: Dva roky.

3. Já: Jaké u vás na škole převládá genderové rozložení u žáků?

Respondentka: Asi tak půl na půl. Máme obory, do kterých se hlásí spíše dívky a naopak.

Já: Víím, o jaké se jedná obory, byla jsem u Vás na násleších. V hlavě mi uvízl jeden chlapec, myslím že D... Řekla jsem tam před žáky, že zpracovávám bakalářku na téma SPU, což je např dyslexie a dyskalkulie a on hned navázal, že má dyskalkulii, a tak jsem se ho zeptala, zda má individuální plán a zda mu to pomáhá. On, že ani neví, že asi ne, že prostě neví. No a viditelně se o tom dále bavit nechtěl, tak jsem ho nechala a šla jsem za mistrem. Zeptala jsem se ho, jaký je tento žák na praxích a ten mi řekl že normální. (Přitom jsem měla možnost ho pozorovat. Hůře mluví, jeho jemná motorka a koordinování pohybu je hrubší.)

Respondentka: No víte, on nemá tolik času je pozorovat mimo práci. Tak vydělává na celou dílnu a má toho hodně. Jinak ten žák má kombinaci dysfunkci s poruchou řeči. Má spoustu dalších problémů a je schopný se vám při hodině rozbrečet a o svých problémech nechce mluvit.

Já: Chápu. Tak už mi je to jasné. Když jsem totiž řekla, že si připraví nějaký návrh kachli, co jim bude blízký a bude pro ně hezký. Tak mi řekl, že udělá nějaký depresivní. Já na to proč. Že se mu to prý líbí. Nějak se mi udělalo úzko.

Respondentka: D to nemá lehké i doma, a to mu i té psychice nepřidává. Rodiče jsou rozvedení a nový tatínek ho nebere.

Já: To mi řekl, i to, že má u každého z nich spoustu zvířátek. Tak dál.

4. Já: Učíte teoretickou či praktickou jednotku?

Respondentka: Učím teorii.

5. Já: Jak se chovají žáci s SPU v teoretické vyučovací jednotce?

Respondentka: Je to dost odlišné. Jinak se vám bude chovat žák s dyslexií a jinak třeba někdo podobný D. Když mají špatné zkušenosti, tak je to horší. Povětšinou jsou to dva protipóly. Bud jsou tiší a zakřiknutí, a nebo vyrušují. Ty vyrušující jsou pro vás jako učitele méně vítaní.

Já: Jojo to máte určitě pravdu.

6. Já: Myslíte si, že je pro žáky s SPU náročnější praktická vyučovací jednotka či teoretická?

Respondentka: Řekla bych že z velké většiny teorie, ale určitě se vyskytují jedinci, kteří to mají naopak.

Já: Takových je ale málo. Učíte nějaké?

Respondentka: Tak pár jich mám.

Já: Nemá z nich někdo nějakou dysfunkci?

Respondentka: Asi dva.

Já: A co přesně mají diagnostikováno?

Respondentka: Ten první L má dyslexii, dysgrafii a ten druhý, z jiné třídy Z má dyslexii a ADHD.

Já: Proč si myslíte, že jim jde lépe teorie?

Respondentka: Tak usuzuji z toho, co říkají na poradách učitelé z praxe. Že jim to vůbec nejde a jsou levý jako polena.

Já: No a co v teorii?

Respondentka: Tak L má maminku, která se mu snaží pomáhat co se dá a je to vidět. Prostě to nevzdává a kluk je schopný se věci nějak naučit, má přípravy a co je hlavní chodí do školy a ne za ni.

Já: Tak to taky dělá určitě své.

Respondentka: Určitě. Z má zase tatínka, který je takový trochu raz a zařídil synovi i doučování. Ten holt musí fungovat, jinak by bylo zle.

7. Je tedy podle vás dobré začleňovat žáky s SPU do kolektivu?

Respondentka: Ano

Já: Dekuji vám za rozhovor a za čas strávený nad ním.

Respondentka: Rádo se stalo, hezký den